

In memoriam François Philips, spelend lid van SEVOS TTC

Sevos TTC wordt, binnen een korte tijdsperiode, opnieuw getroffen door het verlies van een van haar oudste en trouwste leden. François Philips overleed op 19 februari 2011, na een moedige strijd tegen een slopende hartkwaal. Hij was 78 jaar. We bieden zijn echtgenote Nelly, zijn dochter Ivy en de ganse familie ons diepgevoeld medeleven aan.

Er zullen weinig mensen zijn die met zo'n onbevengene en stoïcijnse manier het leven en het onvermijdelijke, maar niet noodzakelijk bittere einde tegemoet traden. Althans ik ken er weinige, maar François was er een van.

We kennen mekaar al heel lang, van enkele jaren voor hij lid werd van de club, overgekomen, zoals velen van de oude kern, van andere oorden, aangetrokken door de 'sfeer' en de 'reputatie' van Sevoss.

Zoals al die dapperen, van wie het bouwjaar garant stond voor onvoorwaardelijke clubloyaliteit, had hij als competitieplayer al die jaren, totdat zijn tanende gezondheid het niet meer toeliet, de kenmerkende verdienste er steeds keihard voor te gaan. Dit ging zóver dat hij, net voor hét titanengevecht van het jaar, het clubkampioenschap, een eerste serieuze verwittiging kreeg : een hartstilstand. Nog vers, als was het gisteren, voelen we de beklemmende angst die ons toen aangreep.

Maar niet François, zo bleek later. Dikwijls zou hij in geuren en kleuren verhalen hoe hij, bij mirakel, gered werd door een snelle interventie van een teamgenoot en de MUG... maar dat het licht en de lichtheid van 'de overkant' hem niet hadden afgeschrikt, wel integendeel.

Die mening zal wel niet gedeeld geweest zijn door zijn echtgenote Nelly en zijn dochter Ivy, beiden werkzaam in de verpleegsector, die maar al te goed wisten op welke dunne koord hij soms balanceerde en hem steeds omringden met de adequaatste zorgen.

Maar François wist dat ook wel, maar hij speelde graag die rol, met de hem eigen schampere olijfkleur in de levendige ogen. Hij was natuurlijk de familieman die, sinds zijn pensionering, samen met zijn gezin met volle teugen telkens genoot van de 'quality time' in Antalaya, Turkije.

Ook met de gezondheid en de sport kwam het nog goed na het 'incident', maar het bleef opletten. Hij speelde nog vele mooie jaren competitie en schreef zelfs kleine tafeltennisgeschiedenis, als lid van het befaamde 'oudste veteranenteam', tot vorig seizoen, samen met de ons onlangs ontvallen Walter Crauwels en

ouderdomsdeken Julien Cogen. Op die titel waren ze met z'n drieën - en natuurlijk ook de ganse Sevos - apetrots en duldden ze geen discussies over het aantal jaren of de legitimiteit.

We hebben nu nog alleen een reeks prachtige foto's van het legendarische trio... Eens te meer moet Sevos TTC afscheid nemen van een taaie vechter uit haar rijke traditie.

Oud worden is niet erg, maar de pijn bij elk afscheid wordt steeds scherper.

Vaarwel François, je grote hart mag nu rusten in het 'lichte' licht.

Marc VAN BOXELAER

Voorzitter SEVOS TTC

24/02/2011